

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 februari 1913 kl. 7 e. m.

Betänkande, i anledning av väckt motion om utarbetande och framläggande av förslag till ändring i gällande skattelagars bestämmelser angående vem utskylder av fast egendom på landet skola påföras.

(2:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Eklund, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Kobb, Antonsson, Bäckström, Röing, Jespersion, Rune, Christierson, Larsson i Klagstorp, frih. Palmstierna, Jeansson i Kalmar, Källman och Jönsson i Revinge.

I en inom Första kammaren av herr *Hult* väckt motion, nr 62, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till ändring av skattelagarna i sådan riktning, att utskylder och onera, som utgå av fast egendom på landet, måtte kunna påföras den verkliga innehavaren av fastighet, respektive fastighetsdel eller skogsområde, antingen genom skiljande av taxeringsvärdet på fastighets skogsmark och skog, å ena, och fastigheten i övrigt, å andra sidan, eller ock på annat lämpligt sätt.»

Beträffande motiveringen för detta förslag tillåter utskottet sig hänvisa till motionen.

Utskottet.

Utskottet inser behovet av att bot rådes för det av motionären påpekade missförhållandet, att arrendatorn av en fastighet, vars skog eller skogsmark för sig upplåtits eller eljest undantagits från arrendet, likväl, jämlikt lag och i regel även avtal, är skyldig erlagga bevillning och kommunalskatt efter fastighetens hela taxeringsvärde. För ändring härutinnan är första förutsättningen, att särskilda värden åsättas skogsmarken och skogen å ena samt fastigheten i övrigt å andra sidan.

Enligt vad utskottet inhämtat, hava också kommunalskattekommitterade uppmärksammat denna angelägenhet liksom andra liknande missförhållanden, stundom av ännu svårare art. De hava nämligen hos Kungl. Maj:t gjort framställning därom, att ordförandena i innevarande års taxeringsnämnder måtte anmodas att vid årets allmänna fastighetstaxering föra anteckning över huru stor del av taxeringsvärdet å en fastighet beräknats för skogen och skogsmarken.

Vid nu anmärkta förhållande har utskottet funnit det obehörligt och tilläventyrs mindre lämpligt, att Riksdagen i sakens nuvarande läge gör särskild framställning i ämnet, utan har resultatet av kommitterades utredning härutinnan synts böra avvaktas.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Hults förevarande motion, II:62, rörande ändring i gällande skattelagars bestämmelser om vem utskylder av fast egendom på landet skola påföras, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.